

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2018/1619**av den 12 juli 2018****om ändring av delegerad förordning (EU) 2016/438 vad gäller förvaringsinstituts förvaringsuppgifter****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾, särskilt artikel 26b, och

av följande skäl:

- (1) Till följd av olika nationella regler för värdepapper och insolvens, som inte är harmoniserade på unionsnivå, finns det skillnader i nivån på skyddet mot risken för insolvens för finansiella instrument som depåförvaras för kunder som är företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag). För att säkerställa ett högt skydd för kunders tillgångar i enlighet med direktiv 2009/65/EG, och samtidigt ge utrymme för strängare nationella krav på de områden som inte är harmoniserade, är det nödvändigt att klargöra de skyldigheter avseende förvaring av tillgångar som fastställs i direktiv 2009/65/EG.
- (2) För närvarande tillämpar behöriga myndigheter och branschen åtskillnadskravet i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/438 ⁽²⁾ på olika sätt. Förvaringsinstitut, som utgör den första nivån i depåförvaringskedjan, är skyldiga att ha enskilda konton för att hålla finansiella instrument för varje fondföretagskund, men det är nödvändigt att klargöra att om förvaringsfunktionen delegeras till en tredje part bör denna kunna hålla de tillgångar som tillhör ett förvaringsinstituts kunder, inbegripet tillgångar som tillhör fondföretag och alternativa investeringsfonder (AIF-fonder), på ett samlingskonto. Samlingskontot bör alltid utesluta förvaringsinstitutets och den tredje partens egna tillgångar samt även tillgångar som tillhör andra kunder till den tredje parten. På motsvarande sätt bör en underdepåhållare, om förvaringsfunktionen delegeras vidare, kunna hålla den delegerande depåhållarens kunders tillgångar på ett samlingskonto. Detta samlingskonto bör alltid utesluta underdepåhållarens och den delegerande depåhållarens egna tillgångar samt även tillgångar som tillhör andra kunder till underdepåhållaren. Detta krävs för att uppnå en god balans mellan marknadseffektivitet och investerarskydd.
- (3) För att minimera risken för förlust av tillgångar på samlingskonton för finansiella instrument som tillhandahålls av en tredje part till vilken förvaringsfunktionen har delegerats, bör överföring i god tid av relevant information till förvaringsinstitutet säkerställas genom att man med lämpliga mellanrum gör avstämningar mellan kontona för finansiella värdepapper och uppgifterna hos en fondföretagskunds förvaringsinstitut och den tredje parten, eller mellan de tredje parterna om förvaringsfunktionen har delegerats längre ned i kedjan. Hur ofta avstämningar görs bör dessutom bero på varje händelse på samlingskontot, inbegripet transaktioner som rör tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets andra kunder och som hålls på samma samlingskonto som fondföretagets tillgångar.
- (4) Förvaringsinstitutet bör kunna fortsätta att utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt när depåförvaring av fondföretagskunders tillgångar delegeras till en tredje part. Det är därför nödvändigt att kräva att förvaringsinstitutet har uppgifter på det konto för finansiella instrument som det har öppnat i fondföretagskundens namn, eller i förvaltningsbolagets namn för fondföretagets räkning, som visar att de tillgångar som depåförvaras av en tredje part tillhör just det fondföretaget.
- (5) För att stärka förvaringsinstitutets ställning gentemot tredje part till vilken depåförvaringen av tillgångar delegeras bör detta förhållande dokumenteras genom ett skriftligt avtal. Avtalet bör göra det möjligt för förvaringsinstitutet att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillgångar som depåförvaras är tillräckligt skyddade och att den tredje parten vid alla tidpunkter uppfyller delegeringsavtalet och kraven i direktiv 2009/65/EG och delegerad förordning (EU) 2016/438. Dessutom bör förvaringsinstitutet och den tredje parten formellt enas om huruvida den tredje parten har rätt att vidaredelegera förvaringsfunktionerna. I detta fall bör

⁽¹⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/438 av den 17 december 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG vad gäller krav avseende förvaringsinstitut (EUT L 78, 24.3.2016, s. 11).

avtalet mellan den delegerande tredje parten och den tredje part till vilken förvaringsfunktionerna vidaredelegeras omfattas av rättigheter och skyldigheter som är likvärdiga med dem som upprättats mellan förvaringsinstitutet och den delegerande tredje parten.

- (6) För att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att fullgöra sina uppgifter är det nödvändigt att stärka förvaringsinstitutets tillsyn över tredje parter, oberoende av om de är belägna inom eller utanför unionen. Förvaringsinstitutet bör vara skyldiga att kontrollera om fondföretags finansiella instrument registreras korrekt i bokföringen hos en tredje part. De uppgifter som den tredje parten registrerar bör vara tillräckligt exakta för att göra det möjligt att identifiera tillgångarnas typ, lokalisering och ägandeskap. För att förvaringsinstitutet lättare ska kunna fullgöra dessa uppgifter bör tredje parter tillhandahålla en rapport som redogör för varje ändring som rör de tillgångar som depåförvaras för förvaringsinstitutets fondföretagskunders räkning.
- (7) För att öka rättssäkerheten och göra delegerad förordning (EU) 2016/438 tydligare är det nödvändigt att ändra vissa felaktiga hänvisningar. Delegerad förordning (EU) 2016/438 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) För att ge förvaringsinstitutet tid att anpassa sig till dessa nya krav bör den första tillämpningsdagen skjutas upp till arton månader efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten ⁽¹⁾.
- (10) De åtgärder som införs genom denna förordning är förenliga med yttrandet från expertgruppen för europeiska värdepapperskommittén.
- (11) Delegerad förordning (EU) 2016/438 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Delegerad förordning (EU) 2016/438 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) så ofta som det behövs stämmer av sina interna räkenskaper och uppgifter mot motsvarande uppgifter för den tredje part till vilken förvaringsfunktioner delegerats i enlighet med artikel 22a i direktiv 2009/65/EG,”

ii) Följande stycke ska läggas till som andra stycke:

”Vid tillämpning av led c i första stycket ska följande användas som grund för att fastställa hur ofta avstämningar ska göras:

a) Fondföretagets normala handelsverksamhet.

b) Handel som sker utanför den normala handelsverksamheten.

c) Handel som sker på uppdrag av någon annan kund vars tillgångar hålls av den tredje parten på samma konto för finansiella instrument som fondföretagets tillgångar.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Ett förvaringsinstitut som har delegerat förvaringsfunktionerna för tillgångar som depåförvaras till en tredje part i enlighet med artikel 22a i direktiv 2009/65/EG ska fortfarande omfattas av kraven i punkt 1 a–e. Förvaringsinstitutet ska också se till att den tredje parten uppfyller kraven i punkt 1 b–g.”

⁽¹⁾ Esmas yttrande, 20.7.2017, 34 45 277.

2. I artikel 15 ska följande punkt införas som punkt 2a:

”2a. Ett avtal genom vilket förvaringsinstitutet utser en tredje part till att depåförvara förvaringsinstitutets fondföretagskunders tillgångar ska minst innehålla följande:

- a) En garanti för förvaringsinstitutets rätt till information, inspektion och tillgång till relevanta uppgifter och konton för finansiella instrument hos den tredje part som depåförvarar tillgångarna, för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att utöva sina skyldigheter avseende tillsyn och vederbörlig aktsamhet, och i synnerhet för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att
 - i) identifiera alla enheter i depåförvaringskedjan,
 - ii) kontrollera att kvantiteten av identifierade finansiella instrument som registrerats på det konto för finansiella instrument som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i fondföretagets namn eller i förvaltningsbolagets namn för fondföretagets räkning, motsvarar kvantiteten av de identifierade finansiella instrument som depåförvaras av tredje part för detta fondföretag enligt vad som registrerats på det konto för finansiella instrument som öppnats i den tredje partens bokföring,
 - iii) kontrollera att kvantiteten av identifierade finansiella instrument som är registrerade och hålls på ett konto för finansiella instrument som öppnats vid emittentens värdepapperscentral, eller dess ombud, i den tredje partens namn för dess kunders räkning, motsvarar kvantiteten av identifierade finansiella instrument som registrerats på de konton för finansiella instrument som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i var och en av dess fondföretagskunders namn eller i det förvaltningsbolags namn som agerar för fondföretagets räkning.
- b) Uppgifter om likvärdiga rättigheter och skyldigheter som överenskommits mellan den tredje parten och en annan tredje part, i händelse av vidare delegering av depåförvaringsfunktioner.”

3. Artikel 16.1 ska ersättas med följande:

”1. Om förvaringsfunktioner helt eller delvis har delegerats till en tredje part, ska förvaringsinstitutet säkerställa att den tredje part till vilken förvaringen av tillgångar har delegerats i enlighet med artikel 22a i direktiv 2009/65/EG fullgör skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda enligt artikel 22a.3 c i det direktivet genom att säkerställa och kontrollera att den tredje parten gör följande:

- a) Korrekt registrerar alla identifierade finansiella instrument på kontot för finansiella instrument, som öppnats i den tredje partens bokföring för att depåförvara finansiella instrument för förvaringsinstitutets kunder, vilket utesluter förvaringsinstitutets och den tredje partens egna finansiella instrument och finansiella instrument som tillhör den tredje partens andra kunder, för att göra det möjligt för förvaringsinstitutet att stämma av kvantiteten av de identifierade finansiella instrument som registrerats på konton som öppnats i förvaringsinstitutets bokföring i var och en av dess fondföretagskunders namn eller i det förvaltningsbolags namn som agerar för fondföretagets räkning.
- b) Har alla nödvändiga uppgifter och konton för finansiella instrument för att förvaringsinstitutet när som helst och utan dröjsmål ska kunna särskilja förvaringsinstitutets kunders tillgångar från den tredje partens egna tillgångar, den tredje partens andra kunders tillgångar och tillgångar som hålls för förvaringsinstitutet för dess egen räkning.
- c) Upprätthåller uppgifter och konton för finansiella värdepapper på ett sådant sätt att det säkerställs att de är korrekta, och särskilt att de överensstämmer med de tillgångar som förvaras för förvaringsinstitutets fondföretagskunders räkning och är sådana att förvaringsinstitutet när som helst kan fastställa exakt typ, lokalisering och ägandeskap för tillgångarna.
- d) Regelbundet, och vid varje ändring av något förhållande, lämnar en rapport till förvaringsinstitutet, med en redogörelse för de tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets fondföretagskunder.
- e) Gör avstämningar mellan sina egna konton för finansiella instrument och interna uppgifter och motsvarande uppgifter för den tredje part till vilken det har delegerat depåförvaringsfunktioner i enlighet med artikel 22a.3 c i direktiv 2009/65/EG, så ofta som det behövs.

Hur ofta avstämningen ska göras ska fastställas i enlighet med artikel 13.1.

- f) Inför lämpliga organisatoriska åtgärder för att minimera riskerna för förlust eller värdeminskning av finansiella instrument eller av rättigheter som är förenade med dessa instrument, till följd av missbruk av instrumenten, bedrägerier, bristfällig förvaltning, bristande dokumentation eller försumlighet.
- g) Innehar fondföretagets kontanter på ett konto eller konton i en centralbank i ett tredjeland eller ett kreditinstitut som auktoriserats i ett tredjeland, förutsatt att de tillsyns- och regleringskrav som tillämpas på kreditinstitut i det tredjelandet av de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat betraktas som minst motsvarande de krav som tillämpas i unionen, i enlighet med artikel 22.4 c i direktiv 2009/65/EG.”

4. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

”Inhämtar juridisk rådgivning från en oberoende fysisk eller juridisk person som bekräftar att den tillämpliga insolvenslagstiftningen erkänner åtskillnad av de tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets kunder från den tredje partens egna tillgångar, från den tredje partens andra kunders tillgångar och från tillgångar som den tredje parten innehar för förvaringsinstitutets egen räkning, och att de tillgångar som tillhör förvaringsinstitutets fondföretagskunder inte ingår i den tredje partens egendom i fall av obestånd och inte är tillgängliga för utdelning bland, eller realisering till förmån för, fordringsägarna till den tredje part till vilken förvaringsuppgifterna har delegerats i enlighet med artikel 22a i direktiv 2009/65/EG.”

b) I punkt 2 ska leden d och e utgå.

c) Punkt 3 ska utgå.

5. Artikel 22.3 ska ersättas med följande:

”Förvaltningsbolaget eller investeringsbolaget ska styrka för den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat att de godtar förvaringsinstitutets utnämning och att utnämningen uteslutande är i fondföretagets och fondföretagets investerares intresse. Förvaltningsbolaget eller investeringsbolaget ska tillhandahålla de styrkande handlingar som avses i punkt 2 till den behöriga myndigheten i fondföretagets hemmedlemsstat.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 april 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 12 juli 2018.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande
